

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1995

2 Ο Οργανισμός
Πολιτιστικής
Πρωτεύουσας και
το Φεστιβάλ.

Ε.Μ.Σ.: Ένας
ιστορικός χώρος
μνήμης

3 Τί θα δείτε σήμερα
και αύριο.

4 Τα νέα πρόσωπα
των "Νέων Οριζόντων"

5 "Το χρυσάφι
του σινεμά"
Ο Δημήτρης Εϊπίδης
μιλά για τις επιλογές
του.

7 Κινηματογραφική
μουσική - το ντρέςσιγκ
της εικόνας.

8 Θεσσαλονίκη:
Μια παράδοση
κινηματογραφοφιλίας.

"Προς μνημένους:

Ποιό ήταν αλήθεια το πρώτο πλάνο, στην πρώτη ταινία, που γυρίστηκε, στην ιστορία του κινηματογράφου; (Η απάντηση, αν δε βρεθεί, θα ανακοινωθεί, επισήμως, στην Τελετή Λήξης του Φεστιβάλ)."

Η ΜΕΓΑΛΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ο Διευθυντής του Φεστιβάλ
Μιχάλης Δημόπουλος
μιλά στο "ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ"

Για τέταρτη συνεχή χρονιά το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι διεθνές. Μετά την κατά γενική ομολογία επιτυχία του, ποια είναι η γνώμη σας για τη θέση του στο δίκτυο των άλλων διεθνών φεστιβάλ;

Όταν ανέλαβα τη διεύθυνση του φεστιβάλ, θέσαμε ως στόχους του, πρώτον να αναβαθμιστεί ως διοργάνωση, δηλαδή να ξανακατακτήσει το κοινό που τα τελευταία χρόνια είχε δείξει κάποια αδιαφορία, δεύτερον να εμπλουτίσουμε το πρόγραμμά του, ώστε να γίνει πιο ελκυστικό, τρίτον να του δώσουμε μια νέα ταυτότητα. Επιλέξαμε αυτή του φεστιβάλ των νέων δημιουργών. Και ως διεθνές να μπορέσει ν' αποκτήσει κύρος, να βρει τη θέση του στο δίκτυο των διεθνών φεστιβάλ και από εκεί και πέρα να καθιερωθεί διεθνώς. Με την πείρα μας στο χώρο των φεστιβάλ και τις γνωριμίες ξεκινήσαμε, αν και στην αρχή πολύ δύσκολα. Ήταν ένα άγνωστο φεστιβάλ. Τώρα μετά τέσσερα χρόνια νοίζω ότι καταφέραμε πολλά πράγματα. Το φεστιβάλ Θεσσαλονίκης έχει αποκτήσει πρόσωπο έξω, είναι γνωστό, έχει περάσει ο' όλα τα έντυπα τα επαγγελματικά και τα πολιτιστικά. Παραγωγοί και σκηνοθέτες το γνωρίζουν, και θέλουν να έλθουν εδώ, στέλνοντας τις ταινίες τους. Πιστεύω πως οι στόχοι μας έχουν κατακτηθεί, με δυσκολία, αλλά πιστεύω ότι είναι γεγονός.

Βέβαια ένα φεστιβάλ δεν πρέπει να μένει στάσιμο. Πρέπει συνεχώς να προχωρεί. Να προσφέρει το καινούργιο, με τις επιλογές, την άρτια οργάνωση, με την εγκυρότητα των βραβείων, να μπορείς κατά κάποιο τρόπο να αποδεικνύεις κάθε χρόνο ότι είσαι ένα φεστιβάλ που μετράει.

Ποιά είναι η απήχσή του στο κοινό της Θεσσαλονίκης, ιδιαίτερα τους νέους της πόλης;

Προσπαθούμε συνεχώς να ευαισθητοποιούμε το κοινό μας, το κοινό της Θεσσαλονίκης, να βλέ-

πει τις ταινίες που του προτείνουμε. Όπως ξέρετε οι περισσότερες από αυτές δεν είναι ταινίες γνωστές, είναι ταινίες νέων, πρωτοεμφανιζόμενων σκηνοθετών, είναι ανεξάρτητες παραγωγές, δεν ανήκουν στο "μείνστριμ" του σινεμά, κι αυτό είναι ακόμη μια πρόκληση.

Ένα φεστιβάλ, είναι ένας μεγάλος οργανισμός, το πρόγραμμά του προσφέρει μια μεγάλη επιλογή του διεθνούς σινεμά. Προσφέρει στο κοινό του μια βεντάλια ας πούμε ταινιών και ο κόσμος θα κάνει τις επιλογές του. Ο καθένας θα κάνει τη δική του διαδρομή, είναι πλέον μια προσωπική διεξόδυση στο χώρο για τον καθένα μας. Νομίζω ότι το κοινό ανταποκρίνεται πλέον σωστά και βρίσκεται στις αίθουσες του φεστιβάλ.

Η διαδρομή αυτή επεκτείνεται σε διάφορα προγράμματα.

Ναι, έχουμε πολλές προτάσεις, το διεθνές, το ελληνικό, τους "Νέους Οριζόντες" με ξεχωριστά αφιερώματα σε αυτούς, όπου ανακαλύπτουμε τον ιρανικό κινηματογράφο, άγνωστο στην Ελλάδα. Υπάρχουν επίσης τα μεγάλα αφιερώματα, δείγματα ωριμότητας δημιουργών, του Κριστόφ Κισλόφσκι, του Νάνι Μορέτι, του Μιχάλη Κακογιάννη. Φέτος προτείνουμε και το παρελθόν του σινεμά, στα πλαίσια των 100 χρόνων του κινηματογράφου, με ταινίες ανακαινισμένες από

διάφορα κινηματογραφικά μουσεία στον κόσμο. Στο παρόν δηλαδή υπάρχει το παρελθόν και το μέλλον. Ετσι υπάρχει μια ολόκληρη εικόνα του κινηματογράφου, που όπως πιστεύουμε εν μέσω μιας εποχής κρίσης αναβιώνει, έστω αντίξοα, έστω και με βολές που κάπου τον πληγώνουν.

Επ' ευκαιρία των 100 χρόνων κινηματογράφου το φεστιβάλ επεκτείνεται και στην επαρχία, αίτημα καθόλα αναγκαίο και παλαιό.

Ναι ακριβώς αυτό που λέτε είναι πολύ σημαντικό. Μια καινοτομία αποκέντρωσης του φεστιβάλ προς την επαρχία. Το έχουμε πει, ήταν κάτι σαν υπόσχεση που φέτος την τηρούμε. Μεταφέρεται το φεστιβάλ σε δύο πόλεις της Μακεδονίας, Φλώρινα και Κιλκίς, ίσως του χρόνου σε μια ακόμη ή και περισσότερες. Πέρα από τα προβλήματα της οργάνωσης και υποδομής για το εγχείρημα αυτό, το έχω πει, το έχω δηλώσει, είναι καλό να γίνονται φεστιβάλ πολλά στην Ελλάδα, είναι πολύ καλό η επαρχία να τραβήξει κόσμο που ενδεχομένως δεν θα πήγαινε να δει κάποιες ταινίες.

Οι επιλογές στο διεθνές πρόγραμμα, διέπονται από συγκεκριμένη θεματική στο είδος, το περιεχόμενο των ταινιών;

Ο κινηματογράφος είναι ένας καθρέπτης του κόσμου, αλλά και μια πηγή φαντασίας, ονειρών. Εγώ βασίζομαι στους δύο αυτούς άξονες. Ετσι έχουμε ταινίες πειραματικές, όπως αυτές από το Αρζεμπαϊζάν, Λιθουανία, τις ΗΠΑ, αλλά και ταινίες που βασίζονται στη πραγματικότητα, όπως το "Βίαιο ταξίδι" από τη Ιρλανδία, από την Τουρκία ή τις ταινίες από τη Γαλλία. Γιατί ο πολιτισμικός διάλογος είναι πάντα ενδιαφέρον, ο διάλογος με άλλες γλώσσες και πολιτισμούς μακρινούς. Κριτήριό μου είναι βέβαια και η ποιότητα των ταινιών, το τι προσφέρουν. Είναι η αξία τους, η μοναδικότητά τους, τα ερεθίσματα που μπορούν να προκαλέσουν σε μένα και στο κοινό.

Στο ελληνικό τμήμα του φεστιβάλ υπάρχουν φέτος πολλές ταινίες και νέων και καθιερωμένων σκηνοθετών.

Ναι, είναι ένα γεγονός ευχάριστο, αν και έχω δει ελάχιστες. Αν σκεφτεί κανείς ότι πριν τέσσερα χρόνια υπήρχαν μόνο επτά, φέτος είναι εικοσιδύο. Το ενδιαφέρον θα αναθερμανθεί. Θα αποστομωθούν όσοι πιστεύουν ότι ο ελληνικός κινηματογράφος υποβαθμίζεται στο φεστιβάλ. Το ελληνικό τμήμα έχει τη δική του δυναμική, και προκαλεί ότι και να πούμε μεγαλύτερο ενδιαφέρον στο κοινό.

Παντελής Καρακάσης

Πέντε πρόσωπα από τέσσερις διαφορετικούς χώρους -ο Κριστόφ Κισλόφσκι και ο Ζμπίγκνιεφ Πράισνερ συνεχίζουν την παράδοση της "αγίας" Πολωνίας των καλλιτεχνών- τέσσερις κορυφαίες μορφές της γεωγραφίας του κινηματογράφου που συγκλίνουν για δέκα μέρες σ' ένα φεστιβάλ - νησίδα της κινηματογραφικής τέχνης και έκφραση ενός μοναδικού όσο και πρωτότυπου κινηματογραφικού τοπίου.

- Ο Κριστόφ Κισλόφσκι, δημιουργός ενός σύμπαντος που ανανεώνει την πίστη στα ουμανιστικά ιδεώδη εξετάζοντας με φροντίδα και συμπόνοια τον μικρόκοσμο της καθημερινότητας, κι όπου οι φορμαλιστικές αναζητήσεις στηρίζουν την λογική του θεματικού συστήματος.

- Ο Νάνι Μορέτι, μάστορας της σαρδόνειας κοινωνικής κωμωδίας, που άνοιξε νέους δρόμους για τον Ιταλικό κινη-

Πέντε άνθρωποι Ονειρεύονται

ΠΕΝΤΕ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ

ματογράφο της δεκαετίας του '80. Μ' ένα έργο που συνδυάζει τα διδάγματα της commedia dell' arte με την ανήσυχη συνείδηση και την τεχνική που αντλούν από την σύγχρονη πραγματικότητα.

- Ο Μιχάλης Κακογιάννης που "δρασκελίσσε" τα ελληνικά σύνορα καταθέτοντας ένα έργο πλούσιο σε μύθους, ερεθίσματα, αναζητήσεις και μεγαλείο. Ταλαντούχος και αποφασιστι-

κός σκηνοθέτης έζησε και δημιούργησε σαν πολίτης του κόσμου προτού ο όρος γίνει της μόδας.

- Ο Μοχσέν Μαχραμπάφ, καλλιτέχνης και αγωνιστής, που έκανε γνωστό τον Ιρανικό κινηματογράφο στην γεωγραφία της 7ης Τέχνης. Κοινωνικός ρεαλισμός και σπάνια ευαισθησία από ένα σκηνοθέτη που αποφεύγοντας τις παγίδες του εξωτισμού σκύβει πάνω από τους

ήρωές του με κατανόηση και ελπίδα.

- Ο Ζμπίγκνιεφ Πράισνερ που κατόρθωσε να μας κάνει ν' ακούσουμε τον ήχο της σιωπής με μουσικές συνθέσεις που ξεπερνούν κατά πολύ τον ορίζοντα αναφοράς τους, δηλαδή τη συνοδευτική τους θέση δίπλα στις εικόνες. Με τον Πράισνερ η μουσική για τον κινηματογράφο βαφτίζεται σαν μια αυτόνομη αξία.

- Πέντε πρόσωπα στην πόλη μας, που θα μας τιμήσουν με την παρουσία τους, αποκαλύπτοντας ο καθένας από την πλευρά του εκείνα τα πολύτιμα μυστικά που ντύνουν με αβυστάχτη χάρη και πρωτοτυπία τα όνειρα ενός γίγαντα που παρόλα τα εκατό χρόνια του δεν έχει βάλει μυαλό και ονειρεύεται.

Πάνος Μανασσής

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997
ORGANIZATION FOR THE CULTURAL CAPITAL OF EUROPE THESSALONIKI 1997

Εν' Θεσσαλονίκη...

ΧΑΡΗΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ

“Η πολιτική του Οργανισμού είναι να αγκαλιάσει τους θεσμούς”

Ποιά η σχέση του Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου;

Ο Οργανισμός της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας δε μπορούσε να μείνει αδιάφορος για ένα μεγάλο γεγονός της Θεσσαλονίκης, που έχει και μία ιστορία στην πόλη, όπως είναι το Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Και μέσα στη γενική πολιτική του Οργανισμού, που δείχνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους θεσμούς που υπάρχουν στην πόλη και για την αναβάθμισή τους, είναι η συμμετοχή στη διοργάνωση του 36ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Η συμμετοχή αυτή φτάνει στη συνολική παρουσία του Φεστιβάλ στην πόλη και όχι σε κάποια συγκεκριμένη εκδήλωση. Αυτή ήταν και η δική μας πολιτική πάνω στους θεσμούς: είναι να τους αγκαλιάσει και να τους αναβαθμίσει. Σ' αυτή τη λογική της αναβάθμισης, πιστεύουμε ότι στην επόμενη χρονιά η παρουσία μας θα

είναι ακόμη πιο σημαντική και το '97 βέβαια θα πρέπει να είναι η κορύφωση. Αλλωστε, το ενδιαφέρον που έχουμε για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου είναι φανερό από το ότι αγοράσαμε και τον κινηματογράφο “ΟΛΥΜΠΙΟΝ”, ώστε να γίνει το Palais de Cinema, που είχαμε υποσχεθεί στην πόλη, το οποίο κτίριο θα αναβαθμιστεί και θα είναι έτοιμο για το Φεστιβάλ του 1997, καθώς και για χρήσεις πολιτισμού σε σχέση με τον κινηματογράφο ο' όλη τη χρονιά του '97. Αυτό, βέβαια, πάντα θα γίνει σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, με τον κ. Δημόπουλο και με τους συνεργάτες του. Και θα προσπαθήσουμε να γίνει ένας φορέας ευρύτερος του σημερινού, που να έχει και αρμοδιότητες πέρα από την διοργάνωση του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, αλλά μιας προσφοράς πολιτισμού στην πόλη γενικότερα, που θα έχει σχέση με τον κινηματογράφο.

P. X.

Χρύσα Αράπογλου

Πρόεδρος Νομαρχιακής Επιτροπής Πολιτισμού-Τουρισμού

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Καρέ-καρέ περνούν οι εικόνες της ιστορίας του μπροστά από τα μάτια μας.

...Στην ουρά για εισιτήριο από νωρίς το πρωί στα μαθητικά μας, ο δεύτερος εξώστης, στη συνέχεια οι ζωηροί μικρομηκάδες, οι πηδόν κοσμικές αίθουσες μετά, η ανάκαμψη των τελευταίων χρόνων και η αμχανία της πόλης για την άπαξ του έτους επίσκεψη των ανθρώπων του ελληνικού σινεμά και των υπεύθυνων του φεστιβάλ στη Θεσσαλονίκη.

Το Ελληνικό και Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου μπορεί να θεωρηθεί ως ένας ώριμος καλλιτεχνικός θεσμός που γεννήθηκε και αναπτύχθηκε στη Θεσσαλονίκη και παραμένει εδώ, σε πείσμα των “κακών θύλων” που επιβουλεύονται την επιτυχία του.

Και η πόλη είναι έτοιμη κάθε χρόνο, τέτοια εποχή, να ανοίξει τις αίθουσές της, να ανοίξει την αγκαλιά της στους καλεσμένους.

Στην έναρξη, δεν είναι ίσως η καταλληλότερη στιγμή να επαναλάβουμε τα, πολύ σημαντικά κατά τα έτη, περί της έδρας του.

Δεν μπορούμε ωστόσο, να μην υπομνήσουμε ότι για άλλη μια φορά αισθανθήκαμε ενοχλημένοι από τις εν Αθήναις ενδοφεστιβαλικές διενέξεις. Πόσο μάλλον θλιμμένοι, γιατί η απόσταση από την έδρα του Φεστιβάλ, μας στέρησε την ευκαιρία να συνδιοργανώσουμε εκδηλώσεις -η πρόταση είναι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης- που θα μπορούσαν να απλωθούν σε ολόκληρη την περιφέρεια του νομού και καθόλη τη διάρκεια του χρόνου, με την ευκαιρία των 100 χρόνων Κινηματογράφου.

Τις καλύτερες ευχές μας για τη φετινή διοργάνωση.

Υέμισε η πόλη εικόνες

Γέμισε η πόλη εικόνες και όνειρα νέων ανθρώπων.
Γέμισε προσμονή και παρουσίες απ' όλο τον κόσμο.
Γέμισε η πόλη με εικόνες δημιουργών και από την παράνοια των δημοσιογράφων.

Όλα να τα προλάβεις. Διαπιστευτήρια, συνεντεύξεις Τύπου, πληροφοριακό υλικό, πρωινές, βραδινές προβολές, εικόνες στην οθόνη, εικόνες της ζωής.

• Το 36ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου είναι εδώ. Μαζί με τους εορτασμούς για τα 100 χρόνια από τη γέννηση της 7ης Τέχνης. Φέτος έχουμε ταινίες για πρώτη φορά από τη Λιθουανία, το Αζερμπαϊτζάν, την Τουρκία. Και κάτι σημαντικό. Η αποκέντρωση έγινε πράξη. Ένα παράθυρο στην ποίηση των εικόνων ανοίγει για την Φλώρινα και το Κιλκίς. Ένα μεγάλο μέρος από το πρόγραμμα του Φεστιβάλ θα προβληθεί κι εκεί.

Στη Θεσσαλονίκη, πέρα από τις γνωστές πλέον αίθουσες προβολών (Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών, Μακεδονικόν, Παλλάς, Έσπερος) φέτος προστέθηκε άλλη μια. Ο κινηματογράφος ΛΑΟΥΡΑ.

Παρά τις διάφορες Κασσάνδρες το Φεστιβάλ αγκαλιάστηκε και πάλι από τους νέους μετά το διεθνές άνοιγμά του. Ήδη ταινίες που πέρασαν απ' αυτό και βραβεύτηκαν στη συνέχεια “έκοψαν εισιτήρια” (Τέλος εποχής, Το χάραμα, κ.α.)

• Στις φετινές φεστιβαλικές εκδηλώσεις έχουμε πέραν όλων των άλλων και μια ευφορία αριθμών. Προσδεθείτε και φύγαμε:

600 παραγωγοί, δημοσιογράφοι, ηθοποιοί, σκηνοθέτες all around the world θα κάνουν βόλτες στην πόλη. Ο αριθμός δε των ταινιών που θα προβληθούν αγγίζει τις 180, τις οποίες καλείσαι να δεις μέσα στις 10 ημέρες που διαρκεί το Φεστιβάλ.

Έχουμε και βλέπουμε λοιπόν. Στο διεθνές πρόγραμμα, υπάρχουν 6 πρώτες και δεύτερες ταινίες σκηνοθετών απ' όλο τον κόσμο και δύο ελληνικές, στο διεθνές διαγωνιστικό τμήμα.

Στο αφιέρωμα στον Πολωνό μάγο των εικόνων Κριστόφ Κιολόφσκι προβάλλονται 39 ταινίες του, ενώ στο αφιέρωμα στον Νάνι Μορέτι έχουμε προβολή 10 ταινιών του.

Στο αφιέρωμα για τον Βαλκανικό Κινηματογράφο θα προβληθούν 14 ταινίες ενώ στους Νέους Ορίζοντες υπάρχει ένα πανόραμα νέων σκηνοθετικών τάσεων με 47 ταινίες. Και φυσικά έχουμε την προβολή τριών ανακαινισμένων ταινιών και 5 avant premieres.

• Στο Ελληνικό διαγωνιστικό τμήμα έχουμε την προβολή 7 ταινιών μυθοπλασίας και 4 ντοκυμαντέρ. 6 ταινίες μυθοπλασίας και 2 ντοκυμαντέρ στο πληροφοριακό τμήμα, την προβολή 3 βραβευμένων ταινιών από το φεστιβάλ μικρομηκάδων στη Δράμα και μια ταινία του Αλέξη Μπίστικα. Ενώ στο αφιέρωμα για τον Μιχάλη Κακογιάννη προβάλλονται 15 ταινίες του, και στο αφιέρωμα για την Φρίντα Λιάππα 5 ταινίες μικρού και μεγάλου μήκους.

Τα μάτια στραμμένα στην οθόνη. Τα φώτα σβήνουν. Η μαγεία των εικόνων ξεδιπλώνεται. Το 36ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου ξεκίνησε.

Κλεοπάτρα Πατλάκη

E.M.S.

ΕΝΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΜΝΗΜΗΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Στο νούμερο 4 της οδού Εθνικής Αμύνης, στη συμβολή με την οδό Νικολάου Γερμανού, απέναντι από το Λευκό Πύργο, δεσπόζει το θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, ένα από τα κτίρια της μεταπολεμικής ανασυγκρότησης της πόλης.

Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών είναι ένα πνευματικό και επιστημονικό σωματείο, που ιδρύθηκε το 1939, με σκοπό να προβάλει ότι έχει σχέση με τη Μακεδονία από πλευράς Ιστορίας, λαογραφίας, γλωσσολογίας και οικονομίας.

Το κτίριο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών ανεγέρθηκε την τετραετία 1948-51, ενώ το παρακείμενο θέατρο που είναι έργο του αρχιτέκτονα Β. Κασσάνδρα θεμελιώθηκε το 1952. Χρειάστηκε, όμως μία δεκαετία για να ολοκληρωθεί και να στεγάσει το 1962 το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η πρώτη παράσταση του Κ.Θ.Β.Ε. δόθηκε στις 2 Δεκεμβρίου του

1961, με το έργο του Σπύρου Μελά “Παπαφλέσσας”, όταν διευθυντής του θεάτρου ήταν ο Σωκράτης Καραντινός.

Η Κεντρική Σκηνή του θεάτρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, έχει χωρητικότητα 1000 περίπου θέσεων, από τις οποίες 520 είναι στην Πλατεία, 114 στα Θεωρεία, 134 στον Εξώστη Α', εκ των οποίων οι 86 βλέπουν στη Σκηνή, και 258 στον Εξώστη Β', τη Σκηνή, όμως βλέπουν οι 204. Εκεί γίνονται οι επίσημες προβολές του διαγωνιστικού προγράμματος, διεθνούς και ελληνικού, του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ωστόσο, το Φεστιβάλ μεταφέρθηκε εδώ πολύ νωρίτερα, και συγκεκριμένα την ιστορική χρονιά του 1966, όταν η “Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου” μετονομάστηκε σε “Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου”. Η πρώτη αυτή διοργάνωση, του 7ου “Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου”, στην αίθουσα της Εταιρείας Μακεδονικών Σπου-

δών έγινε από τις 22 μέχρι τις 28 Σεπτεμβρίου του 1966.

Φέτος, 30 χρόνια μετά, ίσως να είναι η τελευταία ή τουλάχιστον η προτελευταία χρονιά που φιλοξενεί το φεστιβάλ, αφού αυτό, σύμφωνα με κάποιες αισιοδοξίες προβλέψεις, από το 1997 θα βρει μόνιμη στέγη στις αίθουσες του κυρίου “Ολύμπου”, το οποίο αγοράστηκε από τον Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας για το σκοπό αυτό, και σύμφωνα με πληροφορίες, ο προϋπολογισμός του έργου της ανακαίνισης φθάνει το 1,5 δισεκατομμύριο δραχμές.

Ομως, η κεντρική αίθουσα της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, την οποία ο Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας σχεδιάζει να ανακαινίσει και να εκσυγχρονίσει, θα συνεχίσει να φιλοξενεί μεγάλες εκδηλώσεις, όπως είναι τα ΔΗΜΗΤΡΙΑ, παραστάσεις Λυρικού θεάτρου, μπαλέτου και πρόζας, συναυλίες και κινηματογραφικές προβολές.

Ρένα Χαριτίδου

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Π Ρ Ο Β Ο Λ Ω Ν

Παρασκευή 3/11

ΕΜΣ

20.00'
Τελετή έναρξης
Opening ceremony

Πέρα από τα σύννεφα
Par dela les nuages
Michelangelo Antonioni
France/Italy, 1995

ΕΣΠΕΡΟΣ

18.30'
CACOYANNIS
Ιφιγένεια, 130'
Iphigenia
Greece, 1977 - eng. subt.

21.00'
CACOYANNIS
Τρωάδες, 111'
The Trojan Women
U.K., 1972, english speaking

23.00'
CACOYANNIS
Ηλέκτρα
Electra, 110'
Greece, 1962

ΛΑΟΥΡΑ

19.00'
KIESLOWSKI
Τρία Χρώματα: Η μπλέ ταινία
Trois Couleurs: Bleu, 100'
France/Switzerland/Poland, 1993

21.00'
KIESLOWSKI
Σταθμός
Dworzec, 14'
Poland/Germany, 1980 - eng. subt.

Τρία Χρώματα:
Η λευκή ταινία
Trois Couleurs: Blanc, 91'
Poland/France/Switzerland,
1993

23.00'
KIESLOWSKI
Επωδός
Refren, 11'
Poland/Germany, 1972 - eng. subt.

Τρία Χρώματα:
Η κόκκινη ταινία
Trois Couleurs: Rouge, 96'
Switzerland/France/Poland, 1994

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

20.00'
MORETTI
Αγαπημένο μου
ημερολόγιο
Caro Diario, 100'
Italy, 1993

22.00'
KIESLOWSKI
Η τύχη, 122'
Przygodek
Poland, 1981

ΠΑΛΛΑΣ

17.00'
Ο Δρομέας
Davandeh, 94'

Amir Naderi
Iran, 1985

19.00'
Εξω φρενών
Blue in the Face, 89'
Wayne Wang
USA, 1994

21.00'
Ο Μουσουλμάνος
Mussulman, 110'
Vladimir Chotinenko
Russia, 1995

23.00'
Μήν ξεχνάς ότι θα πεθάνεις
N' oublie pas que tu vas mourir, 118'
Xavier Beauvois
France, 1995

Σάββατο 4/11

ΕΜΣ

16.30'
I.C.
Ταξίδι ενοχής
Guiltrip, 90'
Gerard Sternbridge
Ireland, 1995.

18.30'
N.I.
Το προφητικό πουλί των
θλίψεων του Πάουλ Κλέε, 65'
Paul Klee's Prophetic Bird
of Sorrows
Kostas Sfikas
Greece, 1995

Sp.Scr.
Καμπίρια
Cabiria, 160'
Giovani Pastrone
piano acc. Vassilis Bililis
Italy, 1914-31

23.00'
N.C.
Οι ώρες
(Μια τετράγωνη ταινία), 85'
The Hours (A Square Film)
Antoinetta Angelidi
Greece, 1995

ΕΣΠΕΡΟΣ

14.30'
MORETTI
Είμαι ένας αυτεξούσιος
Io sono un autarchico, 95'
Italy, 1976

16.30'
CACOYANNIS
Όταν τα ψάρια βγήκαν
στη στεριά
The Day The Fish Came Out, 109'
Greece, 1967, english speaking

18.30'
Sp.Scr.
Η γραβάτα
The Tie, 50'
Alexis Bisticas
Greece, 1991

20.30'
KIESLOWSKI
Δεκάλογος 1+2
Delalog 1+2
Poland, 1988

23.00'
A.Pr.
Περίπατος στα σύννεφα
Walking in the Clouds
Alfonso Arrau
U.S.A., 1995

ΛΑΟΥΡΑ

13.00'
CACOYANNIS
Ατίλας '74
Attila '74 (doc.), 98'
Greece, 1975
gr/eng. sp. - eng/gr. subt.

15.00'
KIESLOWSKI
Επτά γυναίκες
διαφορετικών ηλικιών

Siedem Kobiet W Roznym
Wieku, 16'
Poland/Germany, 1978, eng. subt.

Συναυλία αιτημάτων, 16'
Koncert Zyczen
Poland, 1967, eng. subt.

Υπόγεια διάβαση
Przejscie Podziemnes
Poland, 1973

Βιογραφικό σημείωμα
Zyciorys, 45'
Poland/Germany, 1975, eng. subt.

17.15'
CACOYANNIS
Κυριακάτικο ξύπνημα
Windfall in Athens, 94'
Greece, 1954, eng. subt.

19.00'
N.H.
Κονινό πλάνο
Namay-E nazdik, 93'
Abbas Kiarostami
Iran, 1990, eng. subt.

21.00'
N.H.
Κραμπ
Crumb, 119'
Terry Zwigoff
U.S.A., 1994

23.15'
N.H.
Κάτω από το γαλαξία
Unter der Milchstrasse, 84'
M.X. Oberg
Germany, 1995

23.00'
KIESLOWSKI
Επωδός
Refren, 11'
Poland/Germany, 1972, eng. subt.

Τρία Χρώματα:
Η κόκκινη ταινία
Trois Couleurs: Rouge, 96'
Switzerland/France/Poland, 1994

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

16.00'
B.S.
Ο γερουσιαστής
των σαλιγγαριών
Senatorul melcilor, 100'
Mircea Daneliuc
Romania, 1995

18.00'
N.O.
Το άσπρο μπλόκι, 85'
Bad Konak-d-sefid
Jafar Panahi
Iran, 1995

20.00'
B.S.
Η άχαρη ηλικία
Magarece Godine
Nenad Dizdarevic
Bosnia, 1993

22.00'
MORETTI
Θα συμβεί αύριο
Domani accadra, 92'
Daniele Luchetti
Italy, 1988

24.00'
N.C.(R)
Οι ώρες
(Μια τετράγωνη ταινία), 85'
The Hours (A Square Film)
Antoinetta Angelidi
Greece, 1995

ΠΑΛΛΑΣ

15.00'
Νερό, Αέρας, Σκόνη
Ad, Bad, Khak, 74'
Amir Naderi
Iran, 1995

17.00'
Τη μέρα που πάγωσε ο ήλιος
Tianguo niezi, 99'
Yim Ho
Hong Kong, 1994

19.00'
Το στενάκι των θαυμάτων
El callecon de
los millagros, 140'
Jorge Fons
Mexico, 1994

21.15'
Μανεκέν Πις
Manneken Pis, 90'
Frank Van Passel
Belgium, 1994

23.00'
Η Ανάσα
Umihoozuki, 138'
Kaigo Hayashi
Japan, 1995

MELISSANTHI
ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Ονομασίας Προελεύσεως Ανωτέ-
ρας Ποιότητας.
Το κορυφαίο ελληνικό λευκό με
παγκόσμια αναγνώριση, αποκλει-
στικά από τις ελληνικές ποικιλίες
Ασσύρτικο και Αθίρι.
Δημιουργήθηκε σύμφωνα με τους
πιο απαιτητικούς κανόνες οινοποι-
ησης στον DOMAINE CARRAS, το
μεγαλύτερο ενιαίο αμπελώνα στην
Ευρώπη.

DOMAINE CARRAS
Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΦΛΩΡΙΝΑ

Σάββατο 4/11, ώρα 21.00
Ζορμπάς
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μιχάλης Κακογιάννης
Αφιέρωμα

Δευτέρα 6/11, ώρα 19.00
Guiltrip
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Gerard Stembrige
Διεθνές διαγωνιστικό

Όρα 21.00
Blind Chance
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Krzysztof Kieslowski
Αφιέρωμα

ΚΙΛΚΙΣ

Κυριακή 5/11, ώρα 20.00
Ηλέκτρα
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μιχάλης Κακογιάννης
Αφιέρωμα

Δευτέρα 6/11, ώρα 19.00
Amator
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Krzysztof Kieslowski
Αφιέρωμα

Όρα 21.00
Το κέρατο της κατοίκας
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Nikolai Volev
(remake της ταινίας του Μετόντι

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

...είπαν

Γιώργος Σκαμπαρδώνης
Λογοτέχνης-Δημοσιογράφος

Νομίζω ότι το Φεστιβάλ Κινηματογράφου είναι ένας από τους πιο σημαντικούς θεσμούς που έχουν γεννηθεί και ανδρωθεί σ' αυτή την πόλη. Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου ως θεσμός πέρασε από πολλές διακυμάνσεις και περιπέτειες και μεταλλάξεις, δέχθηκε πλήγματα και κατόρθωσε να βγει νικηφόρο απ' αυτά. Ωστόσο, πρέπει να πούμε ότι η δημιουργία ενός Φεστιβάλ Κινηματογράφου στην Αθήνα ήδη αποτελεί μια πάρα πολύ ισχυρή αντιπολίτευση. Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης πρέπει να προχωρήσει με τους ρυθμούς που προχωρούσε πριν, αλλιώς πρέπει να στηριχθεί ευρύτερα και από την Πολιτιστική Πρωτεύουσα, και από το λαό της πόλης και να μπορέσει ν' αποκτήσει τη λάμψη που του πρέπει.

Σπύρος Βούγιας
Συγκοινωνιολόγος
Δημοτικός Σύμβουλος

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, μαζί με τα ΔΗΜΗΤΡΙΑ, είναι εδώ και 35 χρόνια η φθινοπωρινή νιοή της Θεσσαλονίκης. Οι εικόνες των ταινιών, αλλιά και η όλη ατμόσφαιρα της διοργάνωσης, τροφοδοτούν τα όνειρα και χρωματίζουν τη μουντή καθημερινότητα της πόλης.

ΔΕΣΠΩ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΟΥ
ηθοποιός

Εγώ αγαπώ τη Θεσσαλονίκη και τόχω πει πολλές φορές. Και το Φεστιβάλ το αγαπώ πάρα πολύ και δεν έχω ρείψει ποτέ μου. Είναι πλέον συναισθηματικοί οι δεσμοί μου με το Φεστιβάλ, το οποίο πιστεύω ότι έχει μέλλον. Εξάλλου, και ο Αγγελόπουλος από κει βγήκε και είδατε τώρα τί είναι και τί γίνεται. Ο θεσμός του Φεστιβάλ είναι πάρα πολύ ωραίος. Έχει μείνει σαν μία γιορτή και το χαίρομαι κάθε φορά που έρχομαι.

"Βιμ Βέντερς:

Οι ταινίες που μου έχουν κάνει τη μεγαλύτερη εντύπωση ήταν εκείνες των πρώτων κινηματογραφιστών, γύρω στις αρχές του αιώνα, οι οποίοι πρώτα τραβούσαν και μετά απορούσαν που υπήρχε κάτι πάνω στο φιλμ."

Νέα πρόσωπα των ΝΕΩΝ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ

ΞΑΒΙΕ ΜΠΩΒΟΥΑ

Χαρακτηριστικός εκπρόσωπος της πιο νέας γενιάς Γάλλων κινηματογραφιστών, ο Μπωβουά είναι μόλις 28 ετών κι έχει κάνει ήδη τόσα σινεμά, που πολλοί θα ήθελαν να είναι στη θέση του. Βοηθός σκηνοθέτη δίπλα στον συμπατριώτη του Αντρέ Τεσινέ και στο Πορτογάλο παλαίμαχο δημιουργό Μανόελ ντε Ολιβέιρα. Ηθοποιός σε ταινίες νέων σκηνοθετών σαν τους Μισέλ Μπενά και Κατρίν Κορσινί, αλλά και του έμπειρου Μισέλ Ντεβίλ. Και τελικά μπρος και πίσω από την κάμερα, σκηνοθετώντας και παίζοντας στο "Nord" το 1991 (επιλογή των "Νέων Οριζόντων" στο 33ο Φεστιβάλ, το 1992).

Θριαμβευτική υποδοχή στα διεθνή Φεστιβάλ, βραβεία στο Μόντρεαλ (επιτροπής αλλά και κριτικών / Fipresci) κι εξασφάλιση της "θέσης" τους στο κινηματογραφικό γίγνεσθαι της χώρας του. Με την δεύτερη ταινία του που θα δούμε τώρα ("Μην ξεχνάς ότι θα πεθάνεις") κατάφερε να διακριθεί και στις Κάννες (ειδικό βραβείο της κριτικής επιτροπής) και το μέλλον διαγράφεται παραπάνω από λαμπρό...

ΝΤΑΡΙΟΥΣ ΜΕΧΡΤΖΟΥΙ

Ο Μεχρτζουί είναι μια ξεχωριστή περίπτωση Ιρανού κινηματογραφιστή, απ' όποια πλευρά κι αν το δει κανείς. Σπουδαγμένος στο εξωτερικό και μάλιστα στις Η.Π.Α. (φιλοσοφία και σινεμά στο Λος Άντζελες). Με λογοτεχνικές ανησυχίες κι ενδιαφέρον -τουλάχιστον αρχικά- για θέματα τελείως κινηματογραφικά (η πρώτη του ταινία ήταν μια παρωδία των ταινιών Τζέιμς Μποντ) τη στιγμή που ο κινηματογράφος στη χώρα του κινείται συνήθως προς άλλες κατευθύνσεις. Προς αυτές στράφηκε γρήγορα κι ο ίδιος -η "πραγματικότητα της Ιρανικής κοινωνίας"- δημιουργώντας ταινίες που από τη μια διακρίνονταν διεθνώς ("Αγελάδα", "Ταχυδρόμος", "Ποδήλατο") κι από την άλλη απαγορεύονταν στη χώρα του από τη λογοκρισία του Σάχη. Προσπαθώντας ν' αποφύγει τα προβλήματα με το καθεστώς, κατέφυγε για μερικά χρόνια στη Γαλλία, για να επιστρέψει τελικά στο Ιράν μετά την επανάσταση. Η "Σάρα" που θα παιχθεί στο "Νέοι Οριζόντες" είναι η προτελευταία ταινία του (1993).

Σ' αυτό τουλάχιστον δεν θα βρείτε κανέναν να διαφωνεί. Οι "Νέοι Οριζόντες" -αν μη τι άλλο- στάθηκαν αιτία να γνωρίσουμε δεκάδες νέων δημιουργών που είδαμε, ίσως ακόμα θ' αγνοούσαμε: Ασαγιάς, Κέριγκαν, Ντενίς, Γκαρέλ, Αράκι, Χάνεκε, Ρόγκουεϊλ, Κάβιν, Μαρτόνε και για να μην αναφέρουμε την περίπτωση Εγκογιάν που ίσως -μετά το "Εξότιμα" και τις Κάννες- να τον γνωρίζαμε ούτως ή άλλως. Το ίδιο αναμένεται να συμβεί και φέτος. Ονόματα που πριν δεν μας έλεγαν τίποτε, μετά τη φετινή διοργάνωση είναι σίγουρο πως θα 'χουν "εισβάλλει" στο κινηματογραφικό μας άφηρημα / λεξικό προσώπων. Ποιοί θα 'ναι αυτοί; Πιθανόν κάποιοι απ' όσους πρωτοπαρουσιάζονται σήμερα από τις στήλες μας. Πιθανόν κάποιοι άλλοι, που θα παρελάσουν αργότερα.

Δίπλα λοιπόν στους Τζάρμους, Βαν Σαντ, Ουάνγκ και Κιαροστάμι, που δεν χρειάζονται πλέον συστάσεις -μόνο τιμητική αναφορά, την οποία και θα 'χουν- έχετε το νου σας. Κάποιοι νέοι - ή απλά άγνωστοι σε μας- δημιουργοί περιμένουν να τους γνωρίσετε. Εμείς εδώ κάνουμε απλώς τις συστάσεις, αφήνουμε, όπως γίνεται συνήθως. Εσείς σπάστε τον πάγο στις αίθουσες, βλέποντας τις ταινίες τους...

χιστον αρχικά- για θέματα τελείως κινηματογραφικά (η πρώτη του ταινία ήταν μια παρωδία των ταινιών Τζέιμς Μποντ) τη στιγμή που ο κινηματογράφος στη χώρα του κινείται συνήθως προς άλλες κατευθύνσεις. Προς αυτές στράφηκε γρήγορα κι ο ίδιος -η "πραγματικότητα της Ιρανικής κοινωνίας"- δημιουργώντας ταινίες που από τη μια διακρίνονταν διεθνώς ("Αγελάδα", "Ταχυδρόμος", "Ποδήλατο") κι από την άλλη απαγορεύονταν στη χώρα του από τη λογοκρισία του Σάχη. Προσπαθώντας ν' αποφύγει τα προβλήματα με το καθεστώς, κατέφυγε για μερικά χρόνια στη Γαλλία, για να επιστρέψει τελικά στο Ιράν μετά την επανάσταση. Η "Σάρα" που θα παιχθεί στο "Νέοι Οριζόντες" είναι η προτελευταία ταινία του (1993).

ΖΟΑΟΥ ΣΕΖΑΡ ΜΟΝΤΕΙΡΟΥ

Από άποψη ηλικίας και καριέρας, μόνο νέο δεν θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε τον 56χρονο Πορτογάλο σκηνοθέτη που γυρίζει ταινίες εδώ και 30 χρόνια.

Η ΤΑΙΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

"Πέρα από τα σύννεφα" του Μικελάντζελο Αντονιόνι

"Την ταινία αυτή ετοιμαζόμουν να γυρίσω το 1983. Κάθε φορά που διάβαζα το στόρι μου δημιουργούνταν διαφορετική εντύπωση για τον χαρακτήρα της Γυναίκας. Σκεφτόμουν τότε, πώς θα ήταν μια ταινία για τη νύχτα, με διάφορους ανθρώπινους τύπους, να συναντιούνται και να διαπιστώνεται η απέραντη μοναξιά τους. Ήθελα μια ταινία -πραγματεία σχέσεων της ψυχής και της σάρκας".

Υπάρχει μια σκηνή ανάτασης: Μια γυναίκα πιάνει ένα ψαλίδι

μηχανικά, πηγαίνει και στέκεται κοντά στην πόρτα. Ακούγονται οι πρώτοι ήχοι της αυγής, βήματα και φωνές. Κάποιοι σταματά ακριβώς πίσω από την πόρτα. Ψίθυροι, αναπνοές κι άλλων, έτοιμων να μπουν. Η γυναίκα σφίγγει το ψαλίδι, σηκώνει προς το πρόσωπο τα χέρια της, έτοιμη περιμένει. Ποιός θα μπει; Αδιάφορο. Ένας απ' όλους. Σε μια δεύτερη σκηνή: Το κορίτσι φτάνει στο σπίτι της. Στην είσοδο σταματά, γυρίζει το κεφάλι της και τον βλέπει ακριβώς πίσω της. Αυτός τώρα μόνο νιώθει την έντονα ηδυσπαθή παρουσία της. Ποτέ πριν δεν είχε τέτοια ισχυρή επιθυμία να κατακτήσει μια γυναίκα. Επιθυμία τρυφερή, οικεία. Η φωνή του διστακτική: "Μπορώ να σε δω αύριο;". Αυτή χαμογελά στη διάρκεια των δευτερολέπτων της σιωπής πριν απαντήσει: "Αύριο μπαίνω σ' ένα μοναστήρι καλογριών".

Τί υπέροχος τρόπος ν' αρχίζει μια ταινία! "Αλλά η ταινία τελειώνει εδώ, για μένα", δηλώνει ο Αντονιόνι.

Π.Κ.

τε σοκάρε, ιδίως τους συμπατριώτες του, κάποτε όμως τους βγάζει ασπροπρόσωπους (όταν ας πούμε κερδίζει τιμές και βραβεία στο εξωτερικό, όπως φέτος - Ειδικό Μεγάλο βραβείο στη Βενετσιάνικη Μόστρα για την "Κωμωδία του Θεού" που θα δούμε κι εμείς).

ΜΑΡΚ ΡΑΠΠΑΠΟΡΤ

Ούτε ο Ράππαπορτ είναι νέος στην ηλικία. Γεννημένος το 1941 και στο σινεμά από πιστορικάς, έχει γράψει ήδη την (κατά)δική του σελίδα στην -όχι τόσο σύντομη όσο νομίζουμε- ιστορία του αμερικανικού πειραματικού (avant-garde / ποιητικού -πείτε το όπως θέλετε- σινεμά. Πρώτα απ' όλα φανατικός σινεφίλ, από παιδί ακόμα. Υστερα μοντέρ και με τα χρήματα που εξασφάλιζε, σκηνοθέτης των δικών του ταινιών μικρού μήκους. Κι όχι μόνο σκηνοθέτης. Γράφει τα σενάρια του, κάνει όλη την παραγωγή και το μοντάζ μόνος του, σε φιλμ -μεγάλου μήκους μα- αλλά και βίντεο κα ήδη από τη δεκαετία του '70 αφήνει έντονο το στίγμα του, αφού με την πρώτη κιόλας δουλειά του (1973 "Casual Relations") τίθεται εκτός της "ορθόδοξης (ναι, υπάρχει και τέτοια) Αμερικανικής avant-garde, δημιουργώντας έτσι από μόνος του "σχολή". Τα τελευταία χρόνια, οι ταινίες του "Rocle Hudson's Home Movie" και "From the journals of Jean Seberg" (που θα δούμε κι εμείς) φαίνεται να πέρασε για τα καλά τα σύνορα των Η.Π.Α.

Αντώνης Σακάρας

1997

Η Θεσσαλονίκη
σκηνοθετεί τον πολιτισμό
της Ευρώπης

Ετοιμαστείτε,
είστε οι πρωταγωνιστές

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997

Thessalonica
CREATOR SA

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη συνέχεια...

...επί της οθόνης!

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΕΙΧΑΝ ΚΑΤΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΥΜΙΕΡ
ΑΙΖΕΝΣΤΑΙΝ
ΒΕΝΤΕΡΣ
ΣΕΣΙΑ ΝΤΕ ΜΙΑ
ΡΟΣΣΕΛΙΝΙ
ΑΙΒΟΥΡΥ
ΧΙΤΣΚΟΚ
ΤΡΥΦΩ
ΦΕΛΛΙΝΙ
ΓΚΟΝΤΑΡ
ΚΙΣΛΟΦΣΚΙ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΣΚΟΡΤΣΕΖΕ
ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ
ΜΠΡΕΣΟΝ
ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΖΑΝ
ΚΙΟΥΜΠΡΙΚ
ΤΣΑΠΛΙΝ
ΓΚΑΡΜΠΟ
ΛΩΡΕΝΣ ΟΛΙΒΙΕ
ΓΚΕΪΜΠΛ
ΜΠΡΑΝΤΟ
ΤΑΡΚΟΦΣΚΙ
ΠΟΛΑΝΣΚΙ
ΚΙΟΥΚΟΡ
ΜΠΑΣΤΕΡ ΚΗΤΟΝ
ΝΤΡΕΓΙΕΦ
ΜΙΧΑΛΚΩΦ

ΒΙΣΚΟΝΤΙ
ΣΑΟΥΡΑ
ΑΛΑΙΝ ΡΕΝΑΙ
ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ
ΤΑΒΙΑΝΙ
ΤΑΤΙ
ΑΝΤΟΝΙΟΝΙ
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ
ΖΟΥΛΑΦΣΚΙ
ΝΙΟΥΜΑΝ
ΚΟΥΡΟΣΑΒΑ
ΟΡΣΟΝ ΓΟΥΕΛΣ
ΒΙΒΙΑΝ ΛΙ
ΝΤΕ ΣΙΚΑ
ΛΟΡΕΝ
ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
ΓΚΡΕΓΟΡΙ ΠΕΚ
ΝΙΚΟΛΑΖΟΝ
ΛΑΝΚΑΣΤΕΡ
ΜΠΟΓΚΑΡΤ
ΜΙΤΣΑΜ
ΚΟΠΠΟΛΑ
ΦΟΝΤΑ
ΧΙΟΥΣΤΟΝ
ΜΠΑΚΩΛ
ΑΛΑΝ ΠΑΚΟΥΛΑ
ΚΑΡΥ ΓΚΡΑΝΤ
ΧΕΜΠΟΡΝ
ΜΠΟΡΙΣ ΚΑΡΛΩΦ

ΧΟΦΜΑΝ
ΣΤΡΙΠ
ΑΪΡΟΝΣ
ΓΟΥΝΤΥ ΑΛΛΕΝ
ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ
ΣΠΙΛΜΠΕΡΓΚ
ΣΠΕΝΣΕΡ ΤΡΕΪΣΥ
ΤΕΪΛΟΡ
ΣΑΔΕΡΛΑΝΤ
ΝΤΕ ΝΙΡΟ
ΡΕΝΤΦΟΡΝΤ
ΚΑΓΚΝΕΥ
ΓΚΑΡΝΤΝΕΡ
ΛΙ ΜΑΡΒΙΝ
ΓΚΛΕΝ ΦΟΡΝΤ
ΝΤΑΝΑΓΟΥΕΙ
ΜΠΙΤΙ
ΠΑΤΣΙΝΟ
ΤΖΙΝ ΧΑΚΜΑΝ
ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΙ ΚΛΙΦΤ
ΤΖΕΪΜΣ ΝΤΙΝ
ΚΕΡΚ ΝΤΑΓΚΚΛΑΣ
ΤΖΕΣΙΚΑ ΛΑΝΓΚ
ΤΖΙΝΤΖΕΡ ΡΟΤΖΕΡΣ
ΝΤΕ ΧΑΒΙΛΑΝΤ
ΜΠΑΡΝΤΟ
ΤΖΑΚ ΛΕΜΟΝ
ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙ

Ο καλός κινηματογράφος - όπως και η καλή

τηλεόραση - προάγει τον πολιτισμό,

δημιουργεί ευαισθησίες, προκαλεί διάλογο,

προσφέρει συγκίνηση, διασκέδαση. Ο καλός

κινηματογράφος, ασπρόμαυρος ή έγχρωμος,

παίζει με τη ζωή, προβάλλει τις αξίες της. Είναι

φυσικό, λοιπόν, που η ΕΡΤ τον στηρίζει.

ΙΝΔΕΟΥΣΗΣ

ΕΡΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

**100 ΧΡΟΝΙΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ**

10 ΤΡΟΠΟΙ ΝΑ ΑΝΟΙΞΕΤΕ ΤΑ ΑΥΤΙΑ ΣΑΣ

88 **μυσό**
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΟΡΟΒΑΓΚΟΥ 5 • 54627 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ • ΤΗΛ.: 031/254291-2 • FAX: 254293

ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ
ΑΠΟ ΤΟ 1886

Αλλοι γιορτάζουν τα 20 ή 50 χρόνια από την ίδρυσή τους. Εμείς έχουμε ήδη συμπληρώσει 110 χρόνια συνεχούς παρουσίας. Από τότε η πατρίδα μας μεγάλωσε και γνώρισε πολλές αλλαγές. Η Μακεδονία ξανάγινε ελληνική, η Θράκη επίσης. Μεγαλώσαμε κι εμείς.

- Σήμερα διακινούμε το 35% του ελληνικού καπνού.
- Είμαστε η πρώτη ελληνική εταιρεία στο είδος μας, με εργοστάσια σε πέντε χώρες και γραφεία πωλήσεων σε όλο τον κόσμο. Συνεχώς δίπλα στον Έλληνα παραγωγό με τους γεωπόνους μας.
- Δημιουργούμε θέσεις εργασίας για χιλιάδες Έλληνες.
- Διαθέτουμε τον αρτιότερο εξοπλισμό.
- Επενδύουμε δισεκατομμύρια σε νέες εγκαταστάσεις.
- Εξάγουμε σε 87 χώρες.

Πάντα με μοναδικό στόχο να παραμείνουμε στο μέλλον όπως και τώρα οι καλύτεροι.

**Κ Α Π Ν Ι Κ Η
Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α.Ε.**

Μ.Α.Μ

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ποιό είναι το στίγμα των ταινιών των "Νέων Οριζόντων" φέτος;

Το στίγμα είναι αυτό της πρόσφατης ανεξάρτητης διεθνούς παραγωγής, που αποτελείται από τις σημαντικότερες κατά τη γνώμη μου ταινίες της χρονιάς και αποτελούν ένα πανόραμα της εξέλιξης αυτού του είδους του κινηματογράφου. Αυτή είναι η προσπάθειά μου για τέταρτη φορά στο πρόγραμμα των "Νέων Οριζόντων". Στον κύριο κορμό υπάρχουν δεκαέξι ταινίες που έχουν διακριθεί σε ξένα φεστιβάλ. Είναι η ταινία "Μουσουλμάνος" του Β. Χοτινένκο (Ρωσία) που κέρδισε το δεύτερο βραβείο στο Μόντρεαλ, "Η ημέρα που ο ήλιος κρύωσε" του Γκι Χο (Χονγκ Κονγκ) πρώτο βραβείο στο Τόκιο, το "Μαμπορόσι" του Χ. Κόρε Εντα (Ιαπωνία) με τρία βραβεία στην Βενετία, πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη, καλύτερης κινηματογραφίας και βραβείο διανομής, αλλά και το Χρυσό Ούγκο στο Σικάγο, όπως και το πρώτο βραβείο στο Βανκούβερ, το "Μάνεκεν Πις" του Φ. Βαν Πάσελ (Βέλγιο) που έλαβε τη "Χρυσή κάμερα" στις Κάννες, το "Σ" ορκίζονται στ' αλήθεια" (Νορβηγία) "Αργυρή Αρκτος" στο Βερολίνο, η "Κωμωδία του Θεού" δεύτερο βραβείο στη Βενετία και αν δείτε υπάρχουν κι άλλες ταινίες βραβευμένες στα άλλα τμήματα των Οριζόντων. Και όπως είπα στην αρχή αυτή η επιλογή αφορά κατά κυριο λόγο πρωτοεμφανιζόμενους σκηνοθέτες που διακρίθηκαν με τόσο σημαντικά βραβεία. Είναι με άλλα λόγια το απάνθισμα του ανεξάρτητου σινεμά.

Θα θελα να πω εδώ, πως δυστυχώς ο χώρος που διατίθεται για τους Ν.Ο. είναι περιορισμένος και δώδεκα ταινίες, θα έχουν μία κι όχι δύο προβολές. Ξέρουμε φυσικά όλοι το πρόβλημα που υπάρχει με τις αίθουσες, αλλά το πρόγραμμα των Ν.Ο. θα άξιζε να έχει μια ευρύτερη παρουσίαση.

Υπάρχει ένα θα έλεγα παράξενο αφιέρωμα στον Ιρανικό κινηματογράφο, που οίγουρα θα είναι ενδιαφέρον, μιας και μας είναι άγνωστο, εκτός από τον σπουδαίο Αμπάς Κιαροστάμι που γνωρίσαμε εδώ στους Ν.Ο. Γιατί ή πώς κατέληξε στην επιλογή του;

Το '92 παρουσιάσαμε τον Κιαροστάμι, που ενθουσίασε το κοινό,

Χρυσάφι του Σινεμά

οι ταινίες στους Νέους Ορίζοντες

Ο Δημήτρης Εϊπίδης μιλά για τις επιλογές του

το κατέκτησε, οι εντυπώσεις ήταν πολύ έντονες, ταινίες που πέρασαν στη διανομή και στη τηλεόραση. Το φετινό αφιέρωμα είναι το επακόλουθο εκείνης της γνωριμίας με τον Κιαροστάμι, ο οποίος σήμερα είναι ένας από τους σημαντικότερους δημιουργούς διεθνώς. Και ανακαλύπτοντας τον ιρανικό κινηματογράφο θα έλεγα πως χτύπησα φλέβα χρυσού, γιατί αυτό το σινεμά που υπάρχει στο Ιράν παλλεται από ζωή, είναι πλούσιο στη θεματική του, στην αναζήτηση του στυλ, της έκφρασης, σινεμά που προτείνει ένα τρομερά ελκυστικό πολιτισμό, τόσο κοντά σε εμάς, αλλά και τόσο άγνωστο. Μη ξεχνάμε ότι το Ιράν αντιμετώπισε μια οργανωμένη απειλή από τα ΜΜΕ, ως επακόλουθο του πολέμου και της στάσης των ΗΠΑ. Εχω δει δεκάδες ιρανικές ταινίες που με ενθουσίασαν. Έκανα ένα πρώτο αφιέρωμα με 25 ταινίες μεγάλου μήκους στο Τορόντο, που ενθουσίασε το κοινό. Ήθελα να δείξω αυτόν τον σπουδαίο κινηματογράφο και στην Ελλάδα, που στο μεταξύ εδώ γίνεται ολοένα περισσότερο γνωστός. Θα προβληθούν δεκα ταινίες και ακόμη πέντε ενός άλλου σπουδαίου, εντελώς όμως άγνωστου

στο ελληνικό κοινό ιρανού σκηνοθέτη του Μοχσέν Μαχμαλμπαφ.

Ποιά είναι η παραγωγή στο Ιράν, πόση απήχηση έχει στο κοινό της χώρας;

Ναι, παράγονται ελάχιστα με εβδομήντα ταινίες το χρόνο. Για τους Ιρανούς είναι ένα προσφιλέστερο θέμα, τους αρέσει να ηγούνται στους κινηματογράφους. Σίγουρα υπάρχει λογοκρισία που διέπεται από τις αρχές του Ισλαμισμού, γι' αυτό ο κινηματογράφος αυτός έχει γίνει τόσο σοφιστική. Οι σκηνοθέτες έχουν κατάφερι να ξεπερνούν τα θέματα που τους απαγορεύονται με το να δημιουργούν τρόπους έκφρασης και ιστορίες, τέτοιες ώστε να ξεπερνούν τα εμπόδια και τους περιορισμούς της λογοκρισίας. Είναι αυτό που είπε ο Μαχμαλμπαφ, πως από τον καιρό που επικράτησε η Ισλαμική επανάσταση το σινεμά κι η βία αποτελούν ταμπού, οι δημιουργοί έχουν βρει άλλους πιο πνευματικούς τρόπους έκφρασης, κάνουν έναν εντελώς ποιητικό κι ανθρωπιστικό σινεμά. Αυτό τώρα είναι λόγια, γιατί ο κινηματογράφος δεν περιγράφεται, αλλά βλέπεται. Εδώ είναι λοιπόν η ευκαιρία να τον ανακαλύψουμε και να τον απολαύσουμε.

Είχαμε παλαιότερα την μοναδική εμπειρία του Τσόρακο. Φέτος μεταξύ των ντοκυμαντέρ υπάρχει και ανάλογο σε ενδιαφέρον, το "Κράμπ" του Τέρνι Ζιγκοφ (ΗΠΑ).

Ένα από τα σημαντικότερα ντοκυμαντέρ της χρονιάς. Ένα πορταίτο αυτού του σπουδαίου καλλιτέχνη του Αμερικανικού Κράμπ, σχεδιαστή κάρτες, δημιουργού του "Φριτς δε κατ" ένα μεγάλο οικογενειακό δράμα που διαρκεί από την εποχή του Αϊζενστάιν, των χίπης έως σήμερα. Ένα πράγμα φοβερά σκληρό, δύσκολο, στοιχεία που έβλεπε κανείς στο έργο του, ο σαδισμός, η βία, μια σεξουαλική ιδιαιτερότητα, που δεν είναι εκ πρώτης όψεως ορατή εμφανίζονται στη ταινία. Ο Ζιγκοφ τον σκιαγραφεί όπως ήταν, έναν άνθρωπο δύσκολο, ψυχολογικά τυραννιμένο, όπως και το περιβάλλον του. Ο αδελφός του μετά το γύρισμα αυτοκτόνησε, η μητέρα του σχεδόν τρελή, ο ίδιος να έχει σχέση με το γυναικείο φύλλο δύσκολη και προκλητική. Φαίνεται ρατσιστής, ίσως ακροδεξιός. Μια σύνθετη, σπάνια δουλειά που προκαλεί

έντονα σχόλια.

Πέρσι θαυμάσαμε μια σπουδαία έκθεση για τον Παρατζάνοφ. Φέτος οι Ν.Ο. μας προσφέρουν κάτι πάλι μοναδικό. Μια έκθεση για τον Σεργκέι Αϊζενοτάν. Πώς κατέληξε σε αυτή;

Όπως όλοι ξέρουμε αυτή η χρονιά χαρακτηρίστηκε από όλες αυτές τις εκδηλώσεις για την επέτειο της εκατονταετηρίδας του κινηματογράφου. Στις περισσότερες απ' αυτές επικράτησε η νοσταλγία και μια τάση προσέγγισης της αρχαιολογίας του κινηματογράφου θα έλεγα: Το να ξαναδείξουμε κι άλλο Μελιές, κι άλλο Αδελφούς Λουμιέρ, να δείξουμε το βαβό σινεμά ξανά και ξανά, και ίσως πολύ συχνά χωρίς ιδιαίτερα κριτήρια επιλογής. Άρα ας δείξουμε την αρχή του, έχοντας υπόψη την τωρινή του εξέλιξη. Αυτό το βρίσκω αδιάφορο, εγώ προσωπικά πλήττω θανάσιμα από αυτά, τα 'χω δει χιλιάδες φορές. Ο Αϊζενοτάν ξεπερνά αυτά τα όρια. Ο Αϊζενοτάν είναι ένας σκηνοθέτης που δεν πάλλωσκε ποτέ. Να πειν προέρχεται από μια φοβερά δημιουργική περίοδο τη δεκαετία του 1910 και '20, ήταν όπως ένα πνεύμα κι ένα ταλέντο τόσο ερευνητικό, τόσο πρωτότυπο και δημιουργικό, που εξακολουθώ να το θεωρώ επικαιρό και τρομερά σύγχρονο. Αν ο Αϊζενοτάν ζούσε κι έκανε ταινίες, θα τις είχαμε σίγουρα στους Ν.Ο., γιατί ανήκει στο πνεύμα και το ύφος του κινηματογράφου που θεωρώ ουσιαστικό. Με αυτά τα κίνητρα κι επειδή η νεολαία ακόμη και στη Ρωσία, για άλλους λόγους εκεί, έχει απομακρυνθεί από το έργο του, σκέφτηκα ότι θα μπορούσα έτσι λίγο να αναζωογονώ το ενδιαφέρον για τον Αϊζενοτάν. Να παρουσιάσω μια πτυχή του πολυπλευρού ταλέντου του. Γιατί να μην ξεχνάμε ότι ήταν ένας καλλιτέχνης φτασμένος, ως σκηνοθέτης, θεωρητικός του κινηματογράφου, δάσκαλος, γραφίστας, σχεδιαστής, μαθηματικός ήταν ένας άνθρωπος που γνώριζε καλά το θέατρο και τη μουσική. Τον θεωρώ "νταβιντσικό". Γαλουχηθήκα με τον Αϊζενοτάν, τον διάβασα πολύ, ξέρω τις ταινίες του από τότε που αγαπάω λιμναίο σινεμά, τον θαύμαζα πάντα. Φέτος λόγω της έκθεσης του ήρθα σε επαφή για πρώτη φορά με την φυσική του ύπαρξη, επικοιμήθηκα το σπίτι του, το δωμάτιό του, είδα το τραπέζι που έγραφε, τα βιβλία που διάβαζε. Ήταν μια καταπληκτική εμπειρία για μένα, ένα προσκύνημα. Ελπίζω η έκθεση να συναρπάσει, εστω τα σκίτσα του, ένα νεότερο κοινό που δεν τον ξέρει. Παράλληλα θα προβληθεί και η ταινία του "Ίβαν ο Τροφερός" ταυτόχρονα με μια σύγχρονη αγγλογαλλική ταινία για το έργο του με τίτλο "Ποιές δυσκολίες αλλά και προοπτικές υπάρχουν στον ορίζοντα των "Νέων Οριζόντων".

Δυσκολίες υπάρχουν. Το μέλλον του ελπίζω να είναι όπως και το παρόν του, αν όχι καλύτερο. Παντως θέλω να πω, πως η περσινή διάκριση της Φιπρέσι προς τους Ν.Ο. ήταν ένα καθοριστικό στοιχείο, το οποίο πλέον τους αναγνωρίζει κι εκτός Ελλάδας ως μια ουσιαστικά επιτυχημένη προσπάθεια αφιερωμένη στην κινηματογραφική έκφραση. Ελπίζω εκτός του κοινού, με την ίδια θερμή να τους ανακαλύψουν κι άλλοι παράγοντες και να δουν την προσπάθεια θετικά ώστε η εκδήλωση αυτή να εξελισσεται στο μέλλον απρόσκοπτα.

Παντελής Καρακάσης

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Με αφορμή τον εορτασμό για τα 100 χρόνια από τη γέννηση του κινηματογράφου και με κύριο στόχο την πολιτιστική αποκέντρωση, το 36ο Διεθνές Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, απλώνεται φέτος και σ' άλλες πόλεις της Βορείου Ελλάδας. Έπειτα από πρωτοβουλία του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης, ένα μεγάλο μέρος του προγράμματος του Φεστιβάλ, θα προβληθεί στη Φλώρινα και το Κιθκίς. Μετά τη λήξη της διοργάνωσης και πάντα στο πλαίσιο της εκατονταετηρίδας μερικά από τα σημαντικά αφιερώματα του 36ου Φεστιβάλ (Κισλόφσκι, Μορέτι, Κακογιάννης, Ματιές στα Βαλκάνια, ανακαινισμένες ταινίες, έκθεση Κουντέλκα) θα παρουσιαστούν και στην Αθήνα.

Οι τοπικές κοινωνίες σε Φλώρινα και Κιθκίς έχουν αγκαλιάσει με ενθουσιασμό τον ερχομό του θεσμού του Φεστιβάλ στην πόλη τους και έχουν δραστηριοποιηθεί για την επιτυχή διοργάνωσή του.

Αλλά και οι κινηματογραφικοί δημιουργοί (σκηνοθέτες, ηθοποιοί κ.λπ.), δείχνουν έμπρακτα το ενδιαφέρον τους και πολλοί από αυτούς -και όχι μόνο- όσων προβάλλονται ταινίες στις περιφερειακές εκδηλώσεις- εκδηλώσαν ενδιαφέρον να παρακολουθήσουν στις δύο επαρχιακές πόλεις τις εκδηλώσεις.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι ο Αγγελόπουλος θα παρεβρεθεί στις προβολές της ταινίας του "Το βλέμμα του Οδυσσέα" στη Φλώρινα και το Κιθκίς στις 10 και 11 Νοεμβρίου αντίστοιχα.

MEETING POINT

Χώρος συνάντησης και πληροφόρησης για τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, φέτος, θα είναι το νέο Συνεδριακό Κέντρο της Διεθνούς Εκθέσης (ΔΕΘ) Ιωάννης Βελλίδης. Εκεί θα βρίσκονται τα γραφεία της διοίκησης του Φεστιβάλ, όλα τα τμήματα των παράλληλων εκδηλώσεων και των αφιερωμάτων, το Γραφείο Τύπου, οι αίθουσες συνεντεύξεων τύπου καθώς και το βιβλιοπωλείο απ' όπου θα διατίθενται όλες οι εκδόσεις της 36ης διοργάνωσης. Κάθε βράδυ θα λειτουργεί μπαρ κι εστιατόριο με ζωντανή ορχήστρα και πιάνο.

A R AND
ΜΟΥΤΡΑΓΙΟ
E A T I N G

ΚΑΤΟΥΝΗ 9 • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΛΑΔΑΔΙΚΑ) • ΤΗΛ. 031/ 253.141

Πανόραμα 98.4

ΕΓΝΑΤΙΑ 96.1 FM
...για Σένα

ΤΕΤΡΟ
ΚΑΝΑΛΙ 50

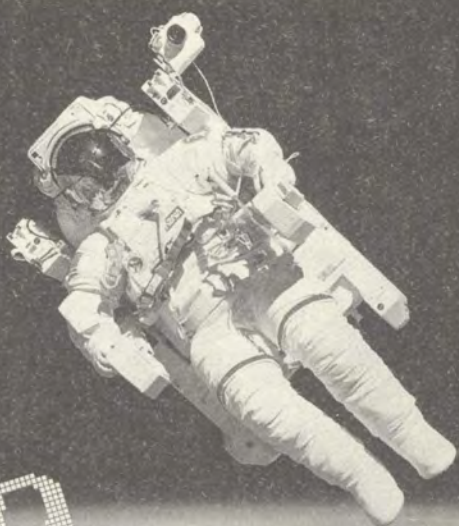
ΚΟΣΜΟΡΑΔΙΟ 95.1 FM
STEREO

ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΚΑΙ ...ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΣΑΣ

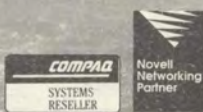
Μια πραγματική ιστορία, που αναφέρεται στο άγχος και στην αγωνία που νοιώθει ο κάθε ένας από μας, τη στιγμή που μένει μόνος και αβοήθητος μέσα στο χάος της τεχνολογίας. Computers, Μηχανοργάνωση, Δίκτυα, Τηλεπικοινωνίες... όλα καλά κι ωραία, αλλά ποιός θα τα υποστηρίξει; Και ποιός, θα εκπαιδεύσει το προσωπικό; Ποιός θα δώσει υπεύθυνες και σοβαρές λύσεις στα όλο και αυξανόμενα προβλήματα; Γιατί οι υποσχέσεις περισσεύουν και οι ιστορίες δεν έχουν πάντα αίσιο τέλος...

access
COMPUTING A.E.

ACCESS Computing A.E.

Μ. Μηδισσάρη 2, 546 43 Θεσσαλονίκη - Τηλ: 86 13 13 - Fax: 82 27 94

EBZ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΑΧΑΡΗΣ Α.Ε.

δυναμική
αναπτυξιακή πορεία

ΣΠΟΥΔΕΣ, ΜΕ ΤΟ ΖΟΡΙ Ή ...

ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑ
παρά-θα-ζου

παρά-θα-ζου

ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ & ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΣΕ ΚΑΝΑΛΙΑ

Νέα τμήματα Σεπτέμβριος '95

Πληροφορίες: Νεμέας 14 Χαριλάου, Θεσσαλονίκη. Τηλ: 32 69 66, 32 71 36

ΔΕΝ ΓΕΝΝΙΕΣΑΙ, ΓΝΟΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΙΝΕΜΑ, ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ

CD-ROM & MULTIMEDIA

Ιανός

BIBΛΙΟΠΩΛΕΙΟ - GALLERY

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 7 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 277 004 - FAX: 284 832

ΤΟ ΠΡΩΤΟ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
της
Θεσσαλονίκης

Με CD-ROM ελληνικά και ξένα, εκπαιδευτικά, εγκυκλοπαιδικά, επιστημονικά, εκμάθησης ξένων γλωσσών, τέχνης, κινηματογραφικά, παιδαγωγικά και ψυχαγωγικά παιχνίδια.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

το ντρέσιγκ της εικόνας

Ερώτηση κρίσεως.

Τι θα ήταν ο Πράισνερ χωρίς τον Κισλόφσκι;

Γιατί θα μου πείτε, τί θα ήταν ο κινηματογράφος χωρίς την μουσική;

Από την εποχή του "αμή-λητου νερού", κοινώς από τότε που έβλεπες τον θό-ποιό ν' ανοιγοκλείνει μεν το στόμα αλλά μιλά να μην ακούς, υπήρχε η μουσική να συνοδεύει την εικόνα. Ένα πιάνο στην αρχή να δένει με την κίνηση από το μπαστούνι του Τσάρλι Τσάπλιν, κρουστά να τονίζουν ότι εδώ θα πέσει ξύλο, πνευστά για να υπογραμμίσουν την γκάφα του ήρωα.

Νίκος Κυπουργός

Νότες να συνοδεύουν εικόνες ή το αντίστροφο; Πόσες φορές βγήκαμε από την αίθουσα έχοντας στ' αυτιά μας ακόμη τη μουσική. Πόσες φορές είπαμε "Μάπα η ταινία αλλά η μουσική ήταν το κάτι άλλο".

Εκατό χρόνια του κινηματογράφου γιορτάζουμε φέτος. Εκατό χρόνια κινηματογραφικής μουσικής ή εκατό χρόνια μοναξιάς μια και συνήθως τα βραβεία για τη μουσική επένδυση μιας ταινίας έπονται αυτά της σκηνοθεσίας και ερμηνείας.

Τα τελευταία χρόνια τα σάουντρακς πέρασαν από τα χέρια των λίγων κι εκλεκτικών στο ευρύ κοινό. Νίνο Ρότα, Σακάμοτο, Νάιμαν, Πράισνερ, Βιμ Μέρτενς, Ένιο Μορικόνε, έντυσαν τη σιωπή με νότες. Πέρα από τους διαλόγους των ηρώων έδωσαν φωνή και στην εικόνα.

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ευτύχησε να φιλοξενήσει μεγάλους έλληνες δημιουργούς. Χατζηδακίς, Θεοδώρακης, Μαρκόπουλος, Λοΐζος πέρασαν από εδώ μέσα από

ταινίες του Κακογιάννη, του Κούνδουρου, του Δαμιανού, του Ντασέν κα.

Αργότερα η μπαγκέτα πέρασε στην Ελένη Καραϊνδρου, τον Νίκο Κυπουργό, τον Δημήτρη Παπαδημητρίου, τον Γιώργο Παπαδόκη, τον Άλκη Παπαδόπουλο, τον Νίκο Ξυδάκη, Χρήστο Λεοντή, Αχιλλέα Περσιόδη, Νίκο Παπάζογλου κα.

Στην φετινή διοργάνωση πάλι βλέπουμε να παρελαύνουν τα γνωστά ονόματα των Δημήτρη Παπαδημητρίου, Νίκου Κυπουργού, ενώ ο Μπλίν Ρένινγκερ, από τους ΤΥΧΕ-ΔΟΜΟΟΝ, ντύνει με τη μουσική του πλέον την ταινία "Ράδιο Μόσχα" του Νίκου Τριανταφυλλίδη.

Για τους ανθρώπους που σκέφτονται με νότες, η συνεργασία με τον σκηνοθέτη και η συμμετοχή στο γύρισμα μιας ταινίας είναι απαραίτητη. Εξίσου σημαντική με το πώς θα "δέσουν" οι μουσικοί μεταξύ τους προκειμένου να βγει το ποθητό αποτέλεσμα. Η Ελένη Καραϊνδρου έχει δηλώσει κατά καιρούς σε συνε-

Ελένη Καραϊνδρου

ντεύξεις της ότι παρακολουθεί το γύρισμα της ταινίας και παίρνει κάτι από το κλίμα της για να ντύσει τη μουσική της. Το ίδιο συμβαίνει και με τον Ζμπιγκνιέφ Πράισνερ. Εξάλλου ο Κισλόφσκι είναι από τους σκηνοθέτες εκείνους που η μουσική έχει πρωτεύοντα ρόλο στις ταινίες του και οι ήρωες σχετίζονται άμεσα μ' αυτήν.

Οι τίτλοι του τέλους πέφτουν. Η ένταση της μουσικής κορυφώνεται. THE END.

Κλεοπάτρα Πατλάκη

ZBIGNIEW PREISNER

Με την ευκαιρία της αναδρομής στο κινηματογραφικό έργο του Κριστόφ Κισλόφσκι το Φεστιβάλ Κινηματογράφου σε συνεργασία με τα ΔΗΜΗΤΡΙΑ και τον Οργανισμό Πολιτιστικής Προτεύουσας της Ευρώπης Θεσσαλονίκη 1997 διοργάνωσαν δύο συναυλίες του Πολωνού συνθέτη Zbigniew Preisner, ο οποίος έχει συνδέσει την τελευταία δεκαετία τη δημιουργική του πορεία με εκείνη του διάσημου συμπατριώτη του.

Στις 2 Νοεμβρίου, στο θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών η Συμφωνική Ορχήστρα της Οπερας της Σόφιας και η χορωδία του North College παρουσία του συνθέτη, παρουσίασαν μέρος του έργου που έχει συνθέσει για τον κινηματογράφο. Διευθυντής Ορχήστρας Zbislav Szastack, σοπράνο Elzbieta Towarnika, πιάνο Konsad Mastyllo, φλάουτο Jascék Ostaszewski, άρπα Anna Sikorzak-Olek.

During the retrospective of Krzysztof Kieslowski's work for the cinema, the 36th International Thessaloniki film festival in collaboration with the "Dimitria" and the "Organization for the cultural Capital of Europe Thessaloniki 1997" have organized two concerts of the famous Polish composer Zbigniew Preisner, whose career has been closely connected to that of his fellow artist.

On the 1st and 2nd of November at the Theatre of "EMS" the orchestra of the National Opera of Sofia and the Choir of North College will present, with the composer and his soloists, part of his music that he has composed especially for cinema. Director of the Orchestra:

Zdzislaw Szostak, Soprano: Elzbieta Towarnicka, Piano: Konrad Mastyllo, Flute: Jacek Ostaszewski, Harp: Anna Sikorzak-Olek.

Επιλογή φιλμογραφίας

Krzysztof Kieslowski: Δεκάλογος, Διπλή ζωή της Βερόνικα, Μυλε Ταινία, Λευκή Ταινία, Κόκκινη Ταινία
H. Babenco: At Play in the Fields of the Lord

Agneszka Holland: Ευρώπη-Ευρώπη, Oliver Oliver, The Secret Garden

Lonis Malle: Μοιραίο Πάθος
Fernando Lopez: Le Fil de L' Horizon

John Irving: Eminent Domain
Mira Nair: The Perez Family

Cortl and Roll: Radetzky March
Lea Pool: Mouvements du Desir

Lonis Mandoki: When a Man Loves a Woman
Jean Becker: Elisa

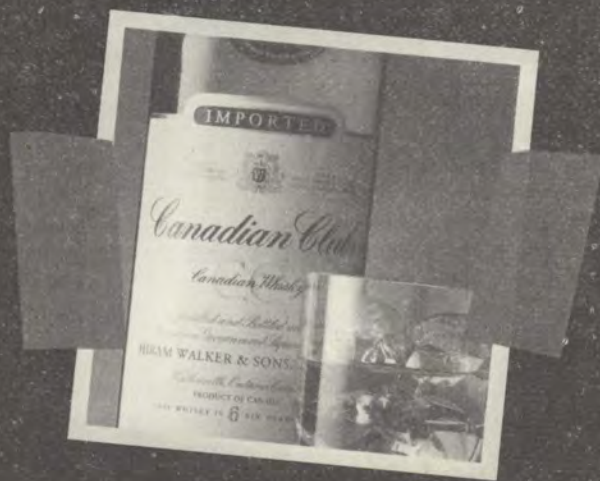
Λουκία Ρικάκη: Κουαρτέτο σε τέσσερις κινήσεις.

8 από σας έκλεψαν κάτι σήμερα.

11 είστε ακόμα ερωτευμένοι με τη δασκάλα σας του δημοτικού.

2 από σας είστε εξωγήινοι.

Φαίνεστε συνηθισμένοι άνθρωποι αλλά νομίζετε ότι κι αυτό είναι συνηθισμένο ούισκυ.

NO
ORDINARY
WHISKY

Το 36ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης υποστηρίζεται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και πραγματοποιείται σε συνεργασία με τον Οργανισμό Πολιτιστική Πρωτεύουσας της Ευρώπης-Θεσσαλονίκη 1997 και την Επιτροπή του Υπουργείου Πολιτισμού για τον εορτασμό των 100 χρόνων του κινηματογράφου. Βασικός χορηγός της φετινής διοργάνωσης είναι η ΕΤ-1.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Καθημερινή Εφημερίδα του 36ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Αρ. φύλλου 1
Παρασκευή 3/11/95

Εκδότης
Μιχάλης Δημόπουλος

Διευθυντής έκδοσης
Πάνος Μανασσής

Αρχισυντάκτης
Σωτήρης Ζήκος

Υπεύθυνος σύνταξης
Παντελής Καρακάσης

Σύνταξη:
Μαρία Ιωάννου
Αχιλλέας Κυριακίδης
Θωμάς Λινάρης
Κληοπάτρα Πατλιάκη
Αντώνης Σακάρης
Ρένα Χαριτίδου

Σύμβουλος έκδοσης
Αντώνης Κιούκας

Φωτογραφία
Φωτό - Ζαρζώνη

Art director
Θωμάς Δαλιανός

Εκτύπωση
Τυπο-Μουγκός

Θεσσαλονίκη μια παράδοση κινηματογραφοφιλίας

Εχνάμε επίσης, πολύ συχνά, ότι η κινηματογραφοφιλία αποτελεί μια σημαντική παράδοση, που είναι ακόμα ζωντανή, στην ιστορία της Θεσσαλονίκης. Αρκεί να επισημάνει κανείς, τις γενικές και ειδικές αναφορές για αυτήν την σχέση κινηματογράφου και κατοίκων της πόλης, που βρίσκονται στην πλούσια βιβλιογραφία των τελευταίων χρόνων, που αφορά στη νεότερη ιστορία της. Οι πιο όμορφες αναμνήσεις σηματοδοτούνται με τις εποχές-στιγμές κάποιων κινηματογραφικών προβολών και γίνονται συνεχώς αναφορές σε χώρους, πρόσωπα, τύπους θεατών, σύνθεση κοινού, αίθουσες, ταινίες, πρωταγωνιστές, όπως και στους πρώτους θεσμούς έκφρασης αυτής της κινηματογραφοφιλίας.

• Οι πρώτες κινηματογραφικές προβολές στη Θεσσαλονίκη γίνονται το 1902 στο Θέατρο Ποικιλιών "Ολύμπια", (στη θέση που βρίσκονταν το "Ολυμπος-Νάουσα"). Πολύ γρήγορα ο κινηματογράφος γίνεται το δημοφιλέστερο λαϊκό θέαμα, που εκφράζει μέσα από την παγκοσμιότητα του κώδικα των εικόνων, τον κοσμοπολίτικο χαρακτήρα της σύνθεσης του πληθυσμού, δημιουργώντας μια παράδοση κινηματογραφοφιλίας που συνεχίζεται μέχρι τις μέρες με διάφορα σημεία αναφοράς.

• Το 1957 αρχίζει τη λειτουργία της η Κινηματογραφική Λέσχη της "Τέχνης" με τον Παύλο Ζάννα, μετά από πρόταση του Ανρύ Ερρέ, διευθυντή τότε του Γαλλικού Ινστιτούτου Θεσσαλονίκης. Η Λέσχη αυτή, λειτουργήσει, σε συνεργασία με την Ταινιοθήκη της Ελλάδος και την Κινηματογραφική Λέσχη της Αθήνας, μέχρι τον Απρίλιο του 1967 και πρωτοστάτησε στην ίδρυση της πρώτης Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών.

• Το 1961, από την ίδια μήτρα, γεννιέται και η Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου, που μετεξελίχθηκε σε Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου και έγινε τόπος ανάδειξης των νέων

Πέραν του τυπικού: 36ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σημαίνει ότι επί 36 συνεχή χρόνια πραγματοποιείται σ' αυτήν την πόλη μια επίσημη (θεσμοθετημένη) διοργάνωση κινηματογραφικών προβολών, που τρέφει την -και τρέφεται από την- κινηματογραφοφιλία των ενεργών θεατών της. Ξεχνάμε καμιά φορά, ότι ο κινηματογράφος για να υπάρξει, χρειάζεται ένα πάθος επενδυμένο στην κατασκευή των εικόνων του, που πρέπει όμως να βρίσκεται σε αντιστοιχία μ' ένα πάθος επενδυμένο για την ή και στην θέαση αυτών των εικόνων. Και ότι αυτή η αντιστοιχία συνίσταται στον "έρωτα /έληξη/φιλία" που ονομάζεται κινηματογραφοφιλία.

Ελλήνων κινηματογραφιστών. Στη δικτατορία, μέσα από την κινηματογραφοφιλία, καλλιεργείται ένα αίσθημα αντίδρασης κατά του καθεστώτος και εμφανίζεται ο θρυλικός "βήτα εξώστης".

• Η έκδοση κινηματογραφικών εντύπων στην Θεσσαλονίκη, ιδιαίτερα από την μεταπολίτευση μέχρι σήμερα, συμπληρώνει το τρίπτυχο: Κινηματογραφικές Λέσχες - Φεστιβάλ - Περιοδικά, που ορίζει το ενεργό κοινωνικό

("πολιτικό" - πολιτιστικό) προφίλ του σινεφίλ ως προς τον Κινηματογράφο Τέχνης. Έτσι, από το 1974-1978 εκδίδονται τα "Τετράδια Κινηματογράφου" από το Φ.Ο.Θ.Κ. (Φοιτητική Ομάδα Θεάτρου και Κινηματογράφου) και το 1977 το περιοδικό "Κινηματογράφος" από τη Λέσχη Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το 1978 εκδίδεται το περιοδικό "Τσόντα" από το Θεατρικό Εργαστήρι - Κινηματογραφική Λέσχη Θεσσαλονίκης. Το 1979 το περιοδικό "Οθόνη" και το 1981 το περιοδικό "Κινηματογραφικά τετράδια". Τα έντυπα αυτά, πέραν των άλλων, γίνονται εργαλεία κινηματογραφικής (θεωρητικής) παιδείας και οι περισσότεροι από τους συντάκτες τους εργάζονται σήμερα επαγγελματικά στο χώρο του κινηματογράφου. Πέραν αυτών υπάρχει βέβαια και η μακρόχρονη παράδοση συσπείρωσης και έκφρασης κινηματογραφόφιλων της πόλης γύρω από την κινηματογραφική κριτική της εφημερίδας "Θεσσαλονίκη".

• Και η παράδοση αυτή συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας με την έκδοση των εβδομαδιαίων εντύπων "Εξώστης" και "Fix-Carre", που έχουν ως κύριο χαρακτηριστικό τους την έκφραση μιας κινηματογραφοφιλίας, όπως και με την Κινηματογραφική Λέσχη "Παράλλαξη", που εκδίδει και τη μοναδική στην Ελλάδα κινηματογραφική εφημερίδα μηνιαίως, και που από πέρσι προχώρησε στη Θεσσαλονίκη στη λειτουργία Σχολής Κινηματογράφου.

• Και είναι αυτή η παράδοση που επιτρέπει τη συνεχή διοργάνωση κινηματογραφικών αφιερωμάτων-προβολών, πέρα απ' αυτές των εμπορικών αιθουσών, όπως από τη νεοσυσταθείσα Κινηματογραφική Λέσχη του Ε.Κ.Θ. ή τη λειτουργία κινηματογραφικών σεμιναρίων και κάνει δημοφιλέστερες τις κινηματογραφικές παρουσιάσεις από τοπικά έντυπα ποικίλης ύλης, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές.

Σωτήρης Ζήκος

On the occasion of the 100 years of cinema, this year we choose to emphasize its European aspect. So, the International Competition Section includes ten European films, together with films from the U.S.A. and Asia, where a new vigorous pole of productions is established.

In the same way, we present for the first time the total film production of three European film directors in special tributes.

There is a special tribute to Krzysztof Kieslowski. A flashback to the work of the internationally accepted Polish Film maker. 39 movies will be projected, directed between 1966 and 1994, among them short and full length movies, documentaries and the television "Decalogue".

A special tribute to Nani Moretti. A retrospective to the

Dream & Reality

work of the Italian film director, in cooperation with "Cinecitta International" and the Italian Institute. 10 movies will be projected, directed between the years 1973 and 1993.

And a special tribute to Michalis Kakoyiannis, with a retrospective to the work of the internationally famous Greek film director, which includes the whole of his movies (15).

This year we also recommend the early-lost Frinda Liappa's movies, the important programme "Glances at the Balkans", including recent and other movies from all the Balkan countries, while the

"New Horizons" stress the new currents of the international independent cinema, giving emphasis to the modern Italian cinema.

Two exhibitions are also standing out: the first dedicated to the great pioneer of the seventh art, Sergei Eisenstein, with objects of his personal collection, and the photograph exhibition of the famous Czech photographer, Joseph Koudelka, who on the occasion of the latest Teo Aggelopoulos's movie shooting "Ulysses Gaze", gives a completely personal image of the wider "Balkan area". This

exhibition, fully produced by the Festival, will be later moved to Athens and trace an international route.

In the Greek Section there is a hopeful element, as this year's production is not only rich (twenty two full length movies) but it is also dominated by the presence of new creators.

So, we consider that Thessaloniki and its most important cultural event, the Film Festival, is an islet, where foreign and Greek film-makers and spectators can approach today's film culture, that in spite of the "occupation" and the obscurity, doesn't give up. We also celebrate the 100 years of the cinema, not as an "End of an Era", but as the sunrise of the next 100 years creation for the Seventh Art.

Michalis Demopoulos
Film Festival Director.